

Arrest

nr. 124 560 van 22 mei 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 7 november 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 30 september 2013 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 februari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. NEERINCKX en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing is genomen ingevolge een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), die werd ingediend op 30 augustus 2010. De aanvraag wordt onontvankelijk bevonden op grond van artikel 9ter, § 3, 1° van de voormelde wet, onder de volgende motivering:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 30.08.2010 bij onze diensten werd ingediend door :

A., D. (R.R.: (...))

Geboren te (...) op (...)

Nationaliteit: Servië

Adres: (...)

In toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter §3 – 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; de aanvraag bevat niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België.

In de aanvraag d.d. 30.08.2010 werd als feitelijke verblijfplaats Miratovac (Servië) opgegeven. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden vervuld dienen te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011)."

2. Over de rechtspleging

Het verzoekschrift werd ingediend "voor dhr. D.A., vader van verzoeker".

In eerste instantie moet worden vastgesteld dat niet verder wordt gespecificeerd wie "verzoeker" in casu dan wel zou zijn. Bovendien vermeldt de thans bestreden beslissing als enige rechtsadressaat D.A., de genaamde op het verzoekschrift. Het beroep moet dus worden geacht ingediend te zijn door dhr. D.A., zonder meer.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van het redelijkheidsbeginsel.

Zij licht het middel toe als volgt:

"De bestreden beslissing is niet redelijk waar zij louter gesteund is op een materiële misslag in de aanvraag, om te besluiten tot de onontvankelijkheid van de aanvraag.

Dat dit een louter materiële misslag betreft, kon door de Staatssecretaris redelijkerwijze worden afgeleid uit het gegeven dat het medisch attest werd opgesteld door een Belgisch geneesheer, zodat er vanuit mag worden gegaan dat verzoeker zich ook op Belgisch grondgebied bevond en bevindt.

Het kan niet worden ingezien op welke wijze verzoeker zich door een Belgisch geneesheer zou kunnen laten onderzoeken, wanneer hij nog op Servisch grondgebied zou verblijven."

3.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 9ter, §3, 1° van de Vreemdelingenwet, dat op het moment van de bestreden beslissing luidde als volgt:

"§ 3

De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat; [...]"

De aanvraag werd *in casu* onontvankelijk verklaard daar als feitelijke verblijfplaats Miratovac in Servië werd opgegeven, en zij niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België van de verzoekende partij bevatte. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij dit niet betwist, maar dat zij betoogt dat dit een "materiële misslag" betreft, wat afgeleid kon worden uit het gegeven dat het medisch attest werd opgesteld door een Belgisch geneesheer, zodat de gemachtigde er vanuit mocht gaan dat de verzoekende partij zich op het Belgisch grondgebied bevindt.

Samen met de verwerende partij stelt de Raad evenwel vast dat uit de kwestieuze aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen van 30 augustus 2010, die zich in het administratief dossier

bevindt, blijkt dat deze aanvraag werd ingediend in hoofde van de minderjarige zoon van de verzoekende partij, met name B. A., en dat de bij de aanvraag gevoegde medische attesten louter op de zoon betrekking hebben, zodat het betoog van de verzoekende partij feitelijke grondslag mist. Bovendien kon de gemachtigde de keuze van de effectieve verblijfplaats van de verzoekende partij in de aanvraag, als volgt geformuleerd: *“dhr. D. A., vader van verzoeker, geboren op (...) te (...) (Servië), Serviër, en effectief verblijvende te Miratovac (Servië)”* niet anders interpreteren dan dat de verzoekende partij effectief in Servië, en niet in België, verblijft. Het betoog van de verzoekende partij noopt alleszins niet tot een andere conclusie. Dit klemmt des te meer waar uit de stukken van het administratief dossier, en met name uit de bijlage 26 van de verzoekende partij blijkt dat hij zijn echtgenote en kinderen pas vervoegde in België op 5 januari 2011, terwijl de kwestieuze aanvraag dateert van 30 augustus 2010.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel ligt pas voor wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Dit is *in casu* niet het geval.

3.3. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS